

РЕШЕНИЕ

№ 1088

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6947** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „АВИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу РА № Р-22221322002461-091-001/31.01.2023 г. , потвърден с Решение № 740/05.06.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място].

Жалбата е насочена срещу РА

- в частта, с която, на основание чл. 86, ал. 1 във вр. чл. 66, ал. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 860,57 лв. по фактура за доставени услуги в Гърция с получател „FIRST CONTINENTAL.....“ с VIN Е., доколкото е прието, че няма данни доставката да е извършена в чужбина.

- в частта на РА, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС за следните доставки: доставка от „БАЛКАН ИНКОМ“ ЕООД на 6 000 кг. кафе по 3 фактури и данъчен кредит общо в размер на 4 400 лв. ; доставка от „МИСО СТРОЙ“ ЕООД на транспортни по направление Франция-България и Нидерландия-България по 5 фактури и данъчен кредит общо в размер на 3 621,60 лв. ; доставка от „М+Л ЕВРОКОНСУЛТ“ ЕООД на ЗАХАРНИ ИЗДЕЛИЯ по 8 фактури и данъчен кредит общо в размер на 12 291,31 лв.

- в частта, с която е начислен ДДС върху сумата от 4 000 лв. по издадена от

жалбоподателя фактура № [ЕГН]/10.08.2021 г. в полза на „ЛОВМИЙТ ЕНД ФИШ“ ООД за доставени замразени свински обрезки , доколкото данъчните органи не са приели, че фактурата е анулирана.

В обжалваната част РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон, при безспорни факти по делото. Моли отмяна на РА в обжалваната част и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА в обжалваната част с горесцитираното решение, постановено от него. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК:

Със заповед за възлагане на ревизията № Р-22221322003461-020-001/08.07.2022 г. , връчена на 19.07.2022 г. , издадени от З. В. – началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Пловдив, оправомощена със заповед № З-ЦУ/05.05.2022 г. и заповед № З-ЦУ-1253/08.07.2022 г. на зам. Изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от януари 2020 г. до ноември 2021 г. Определен е тримесечен срок за изпълнение. По реда на чл. 113, ал. 3 във вр. чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е изменен със ЗИЗВР № Р-22221322003461-020-002/13.10.2022 г. , като е определен срок за приключване на ревизията до 19.12.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22221322003461-091-001/31.01.2023 г. , връчен на 16.03.2023 г. В оспорената част на РД данъчните органи са установили следното и направили следните корекции, като съдът приема за правилно следното:

1. Жалбоподателят, като доставчик, е декларирал извършена услуга на стойност от 4 302,83 лв. с място на изпълнение Гърция – друга държава по смисъла на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. Данъчните органи, обаче, на основание чл. 86, ал. 1 във вр. чл. 66, ал. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС са начислили ДДС в размер на 860,57 лв. по фактурата за данъчен период февруари 2012 г. за доставени услуги в Гърция с получател „FIRST CONTINENTAL.....“ с VIN Е., доколкото са приели, че няма данни доставката да е извършена в чужбина. Съдът приема, че в тази част РА е правилен, доколкото е безспорно, че жалбоподателят е декларирал доставката на услуги и прихода по тях в размер на 4 302,83 лв. Следователно, този приход следва да се обложи предвид общата разпоредба на чл. 2 от ЗДДС, като върху него се начисли ДДС на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. За да не начисли ДДС попосочения ред, то реализираният прихода трябва да докаже, че доставката е необлагаема, и ако не успее да направи това, то той е задължен аз данъка като доставчик. По арг. от чл. 12 от ЗДДС, необлагаема е доставката с място на изпълнение извън страната. Жалбоподателят е

декларирал доставката по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, като такава с място на изпълнение извън територията на страната, като са изпълнени изискванията за това деклариране и по чл. 125, ал. 2 от ЗДДС. Правилен, обаче, е изводът на данъчните органи, че само декларирането не може да се приеме за достатъчно доказателство за извършена доставка извън страната. За да бъде освободена от облагане доставката, следва да се представят още необходими доказателства за реалното извършване на доставката в друга държава. По конкретното дело не са представени никакви двустранни документи за облигационните отношения между доставчика и получателя, нито транспортни документи или други индикиращи доставката. Не са открити такива от данъчните органи и при проверка на чуждестранното дружество. Предвид това, жалбоподателят не доказва, че декларираният от него приход в размер на 4 302,83 лв. е от доставки в чужбина, поради което правилно данъчните органи, обаче, на основание чл. 86, ал. 1 във вр. чл. 66, ал. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС са начислили ДДС в размер на 860,57 лв. по фактурата за данъчен период февруари 2012 г. В тази част РА е правилен.

2. Данъчните органи са отказали право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС за следните доставки:

Доставка от „БАЛКАН ИНКОМ“ ЕООД на 6 000 кг. кафе по 3 фактури и данъчен кредит общо в размер на 4 400 лв. – Данъчните органи са приели, че е налице фиктивност на доставките, доколкото доставчикът няма данни за търговски помещения, наети работници, данни за покупка на стоки и като цяло няма данни за реално осъществявана търговска дейност. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 458-477/, която съдът кредитира, като неопровергана от насрещни доказателства, издадените от този доставчик фактури са на обща стойност от 26 640 лв. , като са надлежно осчетоводени от страните по сделката и са придружени от двустранни приемо-предавателни протоколи, в които е посочено и МПС, с което е извършена доставката. Надлежното осчетоводяване на фактурите, наличието на детайлни приемо-предавателни протоколи за стоки от предмета на дейност на жалбоподателя, както и липсата на данни за съществени счетоводни нередности, съдът преценява по реда на чл. 51 от ДОПК и приема, че осчетоводяването отразява реални доставки. Прекалено формални и едностранно насочени са изводите на данъчните органи за нереалност на доставките, тъй като не се откривали доказателства за офиси на контрагентите, за трудови договори, за притежание на стоки и МПС. Неизпълнението евентуално на трудовото законодателство и начинът на организация на работата на търговеца, може да са индиция за нереални сделки, но не може тези данни да се натоварват с по-голяма доказателствена тежест от редовно воденото счетоводство. В същия смисъл следва да се обсъждат и изводите на данъчните органи за нереалност на доставките, основани на открити разлики „в подписите на лицата по протоколите и тези по личните им документи“. Последното по съществото си е от една страна ненадлежна графологическа проверка и от друга – извод за липса на форма, която не се поставя като условие за валидност в търговските отношения. Чл. 293, ал. 3 от ТЗ дори преодолява изискванията за форма на сделка, като условие за валидност, за да се осигури сигурност и бързина на търговските сделки. Последното е фундаментален принцип на търговското право. В този смисъл, съдът не приема извода на данъчните органи за нереалност на доставките и приема, че се е осъществил съставът на чл. 68, ал. 1 от ЗЗД по доставки от „БАЛКАН ИНКОМ“ ЕООД на 6 000 кг. кафе по 3 фактури

и данъчен кредит общо в размер на 4 400 лв. Този данъчен кредит жалбоподателят може да приспадне по реда на чл. 68 и чл. 69 от ЗД, доколкото е и с предмет на доставките, свързан с независимата икономическа дейност на жалбоподателя. Ирелевантно е посоченото от ССЕ /л.л. №№ 458-477/, че фактурите не са заплатени от жалбоподателя, доколкото плащането не е условие за приспадане на данъчен кредит – чл. 71 от ЗДДС. В тази част РА е неправилен.

Доставка от „МИСО СТРОЙ“ ЕООД на транспортни по направление Франция-България и Нидерландия-България по 5 фактури и данъчен кредит общо в размер на 3 621,60 лв. - Данъчните органи са приели, че е налице фиктивност на доставките, доколкото доставчикът няма данни за регистрирани МПС, наети работници, няма данни за транспортни документи, отразяващи процесните фактури, установили са подписи на лица по фактурите – различни от представителите на дружествата, установили са, че данните за превозите са за различни стоки от независимата търговска дейност на жалбоподателя, и са установили като цяло, че няма данни за реално осъществявана търговска дейност. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 458-477/, която съдът кредитира, като неопровергана от насрещни доказателства, издадените от този доставчик фактури са на обща стойност от 21 729,60 лв. , като са надлежно осчетоводени от жалбоподателя и заплатени напълно от него. Доставчикът е осчетоводил само 3 от фактурите. Фактурите отговарят на изискванията на ЗСч и ЗДДС. Надлежното осчетоводяване на фактурите от жалбоподателя, изготвянето им по форма на ЗСч и ЗДДС, както и осъщественото плащане напълно по тях, съдът преценява по реда на чл. 51 от ДОПК и приема, че осчетоводяването отразява реални доставки, които реално са заплатени. Не се компрометират тези изводи от установеното обстоятелство, че 2 от фактурите не са осчетоводени от доставчика, който, обаче, е получил плащането по тях. Неосчетоводяването на фактурите от получилия плащането доставчик не може да се тълкува във вреда на получателя. Както по-горе, така и тук съдът приема, за прекалено формални и едностранно насочени изводите на данъчните органи за нереалност на доставките, тъй като не се откривали доказателства за офиси на контрагентите, за трудови договори, за притежание на стоки и МПС. Отново съдът посочва, че неизпълнението евентуално на трудовото законодателство и начинът на организация на работата на търговеца, може да са индиция за нереални сделки, но не може тези данни да се натоваарват с по-голяма доказателствена тежест от редовно воденото счетоводство и извършените плащания. В същия смисъл следва да се обсъждат и изводите на данъчните органи за нереалност на доставките, основани на открити разлики и несъответствия на товарителниците ЧМР със фактурите. Разликата на лицата, посочени във фактурите и товарителниците ЧМР от една страна може да е обусловена от сложните отношения, в които влизат страните за осъществяване на търговски превоз, при които могат да бъдат различни лица уговарящия превоза /евентуално спедитор/, товародателя, превозвача и получателя на товара. Разликата, от друга страна, може да бъде обусловена и от грешки при попълване на товарителницата. Ето защо, съдът дава по-голяма доказателствена тежест на надлежното осчетоводяване и плащането на сумите по фактурите, за установяването на реалността на доставките. Счетоводната изправност, осигуряваща надлежното протичане на фискалните правоотношения, следва да има съответната доказателствена тежест по смисъла на чл. 51 от ДОПК. В този смисъл, съдът не

приема извода на данъчните органи за нереалност на доставките и приема, че се е осъществил съставът на чл. 68, ал. 1 от ЗЗД по доставки от „МИСО СТРОЙ“ ЕООД на транспортни по направление Франция-България и Нидерландия-България по 5 фактури и данъчен кредит общо в размер на 3 621,60 лв. Този данъчен кредит жалбоподателят може да приспадне по реда на чл. 68 и чл. 69 от ЗЗД, доколкото е и с предмет на доставките, свързан с независимата икономическа дейност на жалбоподателя. В тази част РА е неправилен.

Доставка от „М+Л ЕВРОКОНСУЛТ“ ЕООД на ЗАХАРНИ ИЗДЕЛИЯ по 8 фактури и данъчен кредит общо в размер на 12 291,31 лв. Данъчните органи са приели, че е налице фиктивност на доставките, доколкото плащанията са извършени близо около два месеца след издаване на процесните фактури, като издадените касови бележки не съответстват на поредността на издаване и на приключването на плащанията за съответния ден, приели са също така, че липсват надлежни протоколи за предаване на стоката, доколкото, положените подписа на лицата по тях съществено се отличават от подписите по документите им за самоличност. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 458-477/, която съдът кредитира, като неопровергана от насрещни доказателства, издадените от този доставчик фактури са на обща стойност от 73 747,85 лв. , като са надлежно осчетоводени от страните по сделките, и са заплатени напълно от жалбоподателя. За доставките на стоките по всяка от фактурите са изготвени приемо-предавателни протоколи. Фактурите отговарят на изискванията на ЗСч и ЗДДС. Надлежното осчетоводяване на фактурите от страните, изготвянето им по форма на ЗСч и ЗДДС, както и осъщественото плащане напълно по тях, съдът преценява по реда на чл. 51 от ДОПК и приема, че осчетоводяването отразява реални доставки, които реално са заплатени. Възражението на ответника за ненадлежност и фиктивност на плащанията не се подкрепя от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 458-477/, която съдът кредитира, като основно експертно неопровергано доказателство. Вече се посочи, че счетоводната изправност, осигуряваща надлежното протичане на фискалните правоотношения, следва да има съответната доказателствена тежест по смисъла на чл. 51 от ДОПК. В този смисъл, съдът не приема извода на данъчните органи за нереалност на доставките и приема, че се е осъществил съставът на чл. 68, ал. 1 от ЗЗД по доставки от „М+Л ЕВРОКОНСУЛТ“ ЕООД на ЗАХАРНИ ИЗДЕЛИЯ по 8 фактури и данъчен кредит общо в размер на 12 291,31 лв. Този данъчен кредит жалбоподателят може да приспадне по реда на чл. 68 и чл. 69 от ЗЗД, доколкото е и с предмет на доставките, свързан с независимата икономическа дейност на жалбоподателя. В тази част РА е неправилен.

3. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във вр.чл. 25, ал. 1 и ал. 7 от ЗДДС данъчните органи са начислили ДДС върху сумата от 4 000 лв. по издадена от жалбоподателя фактура № [ЕГН]/10.08.2021 г. в полза на „ЛОВМИЙТ ЕНД ФИШ“ ООД за доставени замразени свински обрезки , доколкото данъчните органи не са приели, че фактурата е анулирана, както се поддържа от жалбоподателя. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 458-477/, която съдът кредитира, като неопровергана от насрещни доказателства, посочената сума от 4 000 лв. е по анулирана фактура № [ЕГН]/10.08.2021 г. в полза на „ЛОВМИЙТ ЕНД ФИШ“ ООД за доставени замразени свински обрезки. След анулирането на фактурата, не е налице данъчно събитие и изискуемост на данъка по чл. 25, ал. 1, ал. 2, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, както и задължение за

начисляване на ЗДС по 86, ал. 1 от ЗДДС върху платените 4 000 лв. Вещото лице посочва, че след анулирането, тези 4 000 лв. са отнесени счетоводно към плащания по други фактури за доставки от жалбоподателя на „ЛОВМИЙТ ЕНД ФИШ“ ООД, което още веднъж изключва начисляването на ДДС върху тях. В тази част РА е неправилен.

На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че РА следва да се отмени в частите, в които е прието, че е неправилен. Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се отхвърли в частта, в която е прието, че РА е правилен.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 3 563,35 лв. /Интересът по това дело е в размер на 21 573,48 лв./. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответната администарция следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 93,40 лв. /Интересът по това дело е в размер на 21 573,48 лв./.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на „АВИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], РА № Р-22221322002461-091-001/31.01.2023 г. , потвърден с Решение № 740/05.06.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място], в следните части:

- в частта, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС за следните доставки: доставка от „БАЛКАН ИНКОМ“ ЕООД на 6 000 кг. кафе по 3 фактури и данъчен кредит общо в размер на 4 400 лв. ; доставка от „МИСО СТРОЙ“ ЕООД на транспортни по направление Франция-България и Нидерландия-България по 5 фактури и данъчен кредит общо в размер на 3 621,60 лв. ; доставка от „М+Л ЕВРОКОНСУЛТ“ ЕООД на ЗАХАРНИ ИЗДЕЛИЯ по 8 фактури и данъчен кредит общо в размер на 12 291,31 лв.

- в частта, с която е начислен ДДС върху сумата от 4 000 лв. по издадена от жалбоподателя фактура № [ЕГН]/10.08.2021 г. в полза на „ЛОВМИЙТ ЕНД ФИШ“ ООД.

ОТХЪВРЛЯ жалбата на „АВИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу РА № Р-22221322002461-091-001/31.01.2023 г. , потвърден с Решение № 740/05.06.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно

осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] , в частта, с която, на основание чл. 86, ал. 1 във вр. чл. 66, ал. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС, е начислен ДДС в размер на 860,57 лв. по фактура за доставени услуги в Гърция с получател „FIRST CONTINENTAL.....“ с VIN E., доколкото е прието, че няма данни доставката да е извършена в чужбина.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „АВИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 3 563,35 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА жалбоподателя „АВИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, сумата от 93,40 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ :